Bän gelcäm, salt kimsä orada beklesin!

Mila KURUDİMOVA duudu 1989-cu yılın Orak ayın (iyül) 3-dä Gagauziyanın Çadır kasabasında. Başardı burada 1-ci liţeyi, sora da, 2013-cü yılda, başardı Astrahan Devlet Üniversitetin (Rusiya) angliyca-italyanca çevirici fakultetını. Büünkü gündä Moskvada lingvistika-çevirici bölümdä işleer. Bu bölümündä çalışarak, ana dilin lirikasına danıştı.

Mila KURUDİMOVAnın laflarına görä, o, gagauz dilini unutmasın deyni, çeketti kendi literatura denemelerini yazmaa: "Bana çok meraklı Gagauz dilin literatura kuruluşu, onun janr hem stilistika özellikleri. Büünkü gündä en önemni, ki gençlär sevsinnär hem saygılı olsunnar ana dilinä. Gagauz dilimiz pek gözäl hem bir yalpak dildir – hem fonetika tarafından, hem da öbür lingvistika bölümnerindän. Ko eni evlatboyları Gagauz literaturasında eni sayfa açsınnar!"

Mila KURUDİMOVA yazêr proza hem peet gagauzça, rusça hem angliyca. En önemni temalar onun yaratıcılıında – sevda, ana dili hem Vatan.

Mila Kurudimovayı gagauz okuyucuları tanıdalar 2015-ci yılın Orak ayında, açan "Ana Sözü" gazetasında tiparlandı onun "*Bän gelcäm, salt kimsä orada beklesin!"* adı altında peetleri. Çevirici poet olarak, pay aldı "*Gagauzların kayıp olan dilinin hem kultura adetlerinin Moldovada korunması*" kiyatlarının hazırlanmasında, çevirip gagauz dilindän angliycaya gagauz masallarını, türkülerini hem balladalarını. Orak ayında 2017-ci yılda tipardan çıktı onun ilk peet toplumu "Sabur çöşmesi". Katıldı "Avrasya yazarlar birliin" buluşmasına, ani geçti İstambul kasabada harman (avgust) ayında 2017 yılda. Milanın peetleri hem annatmaları çevirildi hem tiparlandı türk, azerbaycan hem rus dillerinä.

Altın düün

Nekadar şen bu gün –
Babuda hem däduda altın düün.
Kaç yıl barabar, mutlu,
İki can birlii – bu yortu.

Umut, sevgi hem annaşmak –
Baaladı onnarı yaşamak.
Dost biri-birinä kaldılar,
Biri aalarsa – öbürü da aalar.

Kahır da vardı, vardı kısmet,
Payedärdilär tuz-ekmek.
Yaşlar da vardı zamannarda,
Ama kim tuttu bunu aklında?!

Titirärkän suuktan, fukaarä,
Kalktılar ayaa – ama bilä!
İştän korkmaazdılar hiç onnar –
Bu uzun yolda kol-kola gittilär.

Nekadar mutlu bu gün!
Nasıl denemäk o – altın düün:
Korumaa, seslemää, annamaa –
Bukadar sabur näändan bulmaa?..

Babuda hem däduda altın düün:
Dädu erken kalkacek büün.
Tatlı manca yapacek, çıkaracek turşu –
Çırpınacek nicä saçak-kuşu.

Dadacek mancayı: Allaa korusun,
Babu beenmeer tuzlu olsun!
İki farfirä koyacek, dökecek şarap.
(kendisinä da bir – o diil ahmak!)

Oturacek sofraya, biraz içecek…
Ama bir farfiri boş kalacek.
Gitti babucuk – üç yıl oldu…
Nasıl korumadı, kaçırdı onu?!

Sessizlik. Gözlerdän yaş akêr.
Ama o bekleer onu – dädu bileer.
O bekleer onu – büünnän-büün!
Däduda hem babuda altın düün…

Kafessiz kuş
Bän kaç yıl – nicä kuş kafessiz
Bilsän, anacıım, bilsän:
O kesti beni bıçaksız
Parçacık-parçacık, anam!

O dokunmayıp, canımı yısıttı –
Bir uşak gibi sarıldım ona.
“Uyu, uyu, kızım! Korku gitti”,-
Deyärdi. “Vermeyecäm seni kimseyä!”

Ama verdi beni, ateşä verdi,
Gözlerimä bakıp, elimi tutup.
“Hepsi bitti! Gidecäm”, – dedi.
“Bitti!” – baardı, kapuya urup.

Bän kaldım orada, kuru aaç gibi,
Sallanıp küçük lüzgerdän.
Canımda salt kuyu kaldı –
Batak olacek orada vakıttan.

Neredä gezer üüsüz canım –
Görärsän onu – ko gelsin!
Bän onu üüredecäm adım-adım,
Ani taa islää ateşsiz yısınsın.

Geçer yorulu sessizli avşamnar.
Geç. Kapêêrım gözlerimi,
Ama aklımda salt onun laflar.

Akıl deer – uyu! Sesleerim mi?!

Brak beni bu yanık kafestä,
Yaşlardan olmadıynan kör.
Kolver kuşu uçsun serbestliktä!
Çünkü cansız yaşamaa çok zor.

2014

Duygu başlantısı
İç, yudum-yudum beni iç.
Bak bana – sansın görmedin hiç.
Al elimi, avucuna canımı al,
Bak gözlerimä: orada akêr bal.

Bu kışın kim güneşi çalmış?
Hırsız gibi sıcaa almış-kapmış.
Sansın gökü boyamışlar: bulutlar mor.
Çoktan sündü ateş, kaldı salt kor.

Sus, gözlerini kıpıp, sus.
Şindi sayacez: bir, iki, on, otuz.
Bülbülü aklımızda sesleyecez,
Biyaz kaar valsinä bakacez.

Çal, bana gözäl bir türkü sän çal,
Aklımda tutacam lafların dadısını bal.
Bir kuş kafestä, bir ürek çarpıntısı:
Ş-ş-ş, korkma – o duygu başlantısı…

Eni yollar
Eni yollar, varmış-yokmuş,
Eşil toprak sussuz kurumuş.
Eni yollar, aldım – braktım,
Unuttum – geçecek sandım.

Gözlerim kaldı o uzak yolda,
Bilsän, nicä özledim sevgili topraa!
Ah, ana dilim – göl suyu gibi
Canımda akêr – gorünmäz dibi.

Yıl-yıldan unudêrım bän,
Nicä hazırlardı sofrayı anam,
Nicä koyulardı taazä ekmek
Hem da bal – ama pek siirek.

Yokluktan biz sert olmadık,
Bekim çok dünnädä taa görmedik.
Ama biz kaybelmedik hiç, inan –
Sevgiyi koruduk, kaldık insan!

Kapular kapalı, kapalı gözlär.
Boş içerlerdä saurdêr lüzgär.
Musaafir hiç yoksa – aalama, kız:
Geldik yalnız – gidecez yalnız.

“Aalama” – sölärdilar, – “Kalk da git!”
Baardılar, koydular kapuma kilit.
“Çık!” – çaardılar. “Ol adam!”
Ama sevmedilär – nicä sän, anam!

Gençlik saurttu beni uzak erlerä,
Ama kaldı sevgi ana topraama.
Biri deyärdi – “akıllı”, öbürü – “ahmak”.
Dayan, canım, öla yaşamak.

Seslämä onnarı, hadi, uyan!
Şindi – büün yaşa! Sev, inan!
Aç gözlerini – ne gözäl dünnä –
Bu uzun yolda yalnız zor gitmää.

Paalı benim, fukaarä topraam,
Eşil parçacık dünnäyın canından.
Ko yalpak sesin işidilsin her taraftan –
Kalêrım senin en sadık kahraman!
(Çiçek ayı, 2014)

Üç kasaba, irmi dokuz küü
İki auç toprak hem taş,
Olacan bana arkadaş?
Başka bişey yok – al da kes,
Sade bu benim, çatlak ses…

Ana tarafım – Bucak,
Halkın biraz utancak.
Türk, balkan osa rus?
Kimsin sän? – Gagauz!

Şindi bizim, öbür asirdä – sizin,
Sabaa kimä gidecek kızın?
Top gibi – bir taraftan öbür tarafa –
Bilersin ne o – gaguz olmaa?

Üç kasaba, irmi dokuz küü:
Güneş kalkmadıynan, kalk ta örü!
Ana-boba yok, küçüünü da kimä?
Hepsi gitti kolay para kazanmaa.

Ne o kolay – kambur babucuk annatsın,
Ko bizim için kimsä dua etsin!
Ko, ana tarafım, yalpak sesin çaarsın –
Bän gelcäm, salt kimsä orada beklesin!
05/08/2014

Armut aacı
Söläyin, kim o çalgıcı,
Ani çalêr gençlii?
Vakıdın ilacı acı –
Geçecek, dönmeyecek geeri.

İlkyazın vakıdı kısa,
Kısmetli günnär gibi.
Ne o yaşamak? Masal sa –
Neçin diil pembä renkli?

Bir kahır – bir biyaz saç,
Saymaa da fayda hiç yok.
Yıllarlan can – nicä kaavi aaç –
Büüyer, dallanıp çok-çok.

Siz dä bir armut aaç gibi!
Kaç biyaz kış yaza döndü –
Büün saymaycez, yortu deyni,
Büün dädunun duuma günü!

Kaavi saalık sizä yıllara!
Bulutlu sa – ko güneş çıksın,
Hem ko o armudun dallarında
Her ilkyaz çiçeklär açsın!
(Orak ayı, 2013)

Git!
Sonuna git, sonuna kaç.
Hiç aarama, yoksa ilaç –
Git! Yaşamak – bir kısa ip?
Git! Bitmediynän taa – git!

Canını örtup, öp onu, dürt!
Sade uymasın, acını sürt.
Yalpak laflarını kolver – uçsunnar,
Ko kimi sä mutlu yapsınnar!

Bilsinnär canımın dilimi, arkadaş –
O bir auç gülüş hem yaş.
Braksınnar kısmetli olayıym biraz –
Uçak kuş – serbest hem korkmaz.

Yaz canımda, dışarda – kaar.
Kimär kerä kaldırmaa gözlerimi da aar.
Kimsä bilmesin – mutlu ol da yaşa!
Kim biler, kaç yaza biz bırda, kaç kışa…
8/09/2014

***

Kendi kiyadını hem yaratmaklarını tanıtmaa deyni, Mila KURUDİMOVA kiyadına bölä temel almış:

"Aç gözlerini – ne gözäl dünnä –
Bu uzun yolda yalnız zor gitmää.
Paalı benim, fukaarä topraam,
Esil parçacık dünnäyın canından.
Ko yalpak sesin işidilsin her taraftan –
Kalêrım sana en sadık kahraman!"
(Mila KURİDİMOVA, "Eni yollar")

Mila KURUDİMOVAnın 3 peeti gagauzça hem rusça

Üç kasaba, irmi dokuz küü (Три города, двадцать девять сел)
İki auç toprak hem taş,
Olacan bana arkadaş?
Başka bişey yok – al da kes.
Sade bu benim – çatlak ses…

Ana tarafım – Bucak,
Halkın biraz utancak.
Türk, balkan osa rus?
Kimsin sän? – Gagauz!

Şindi bizim, öbür asirdä – sizin,
Sabaa kimä gidecek kızın?
Top gibi – bir taraftan öbür tarafa –
Bilersin ne o – gagauz olmaa?

Три города, двадцать девять сел (Üç kasaba, irmi dokuz küü)
Две горсти земли – все богатство в кармане.
Родная земля не предаст, не обманет.
А ты – станешь другом чужачке, чья гордость –
Две горсти – да этот надломленный голос?

Буджакская степь все былое смешала –
Мой скромный народ не находит начала:
Османы, балканцы ли в русской обойме.
Ты кто, гагауз, не по вере – по крови?

Вчера эта степь за одними; сегодня –
С другими… А ты, что невольная сводня,
На стыке миров. Завтра – чья ты обуза?
Куда ты отправишься, дочь гагауза?

Три города малых. Да сел двадцать девять…
Спит солнце, а ты – поднимайся и делай:
Нужда! При живых-то родителях дети –
Сироты: скитайся по миру, что ветер…

Натуга горбатой старухе знакома…
Хоть кто-то о нас помолился бы дома!
Верни, позови, край любви и печали –
Приеду, примчусь, только ждали бы, ждали!

Перевод с гагаузского Kristina Vladimirovna ADRİANOVA-KNİGA

Sabur çöşmesi (Родник терпения)
Sabur çöşmesi – kan da su.
Kim ne demesin – al da sus!
Saygı dedin? Ah, unut!
Bizä bir kaldı – salt umut.

Dişlerini sıkıp – al da yap!
Aalama nicä küçük uşak.
Kim ne söleer sana, azarlêêr?
Yoruldum bırda, beni kan çaarêr.

Neredä da olmasam dünnedä –
Topraam çaarêr düşümdä.
Ekmek olmayacak okadar sıcak –
Cannar gibi yakın, yalpak.

Sabur çöşmesi – yok ne yapmaa:
Dua etmää, umutlanmaa…
Birdän baarış: “Ay-Boba, kalk da bak!
Senin halkın olmuş çırak!”
03/01/2017

Родник терпения (Sabur çöşmesi)
Кровь с водою – Терпения суть.
О достоинстве шепчешь? – забудь
Да молчи… Онемела страна.
Не распята надежда одна.

Встань и делай. Паши, не кряхтя
И не хныча, – давно не дитя…
На чужбине не станешь родной –
Сердце стонет и тянет домой.

По каким бы ни шла берегам,
Малой родины снятся луга.
Хлеб горячий повсюду найду –
Да не мякиш отеческих душ.

Суть терпения, веры исток –
Родниковой молитвы глоток…
Посмотри же: за что, Ай-Боба[1],
Твой народ превратили в раба?

---

[1] **Ай-Боба** – **здесь**: Михаил Чакир (1861-1938) – гагаузский священнослужитель и просветитель; инициатор книгопечатания на гагаузском языке

Ondan dokuz (Девять из десяти)
Onnar söleer: ondan dokuz
Satêr. Kıyêr dilim-dilim.
Onnar söleer: ondan dokuz
Yalandırêr. Zihir verän yudum-yudum.

Ondan dokuz hep karşılêêr sıcak,
Üzünä bakıp, meteder.
Arkana da – yalabık bıçak!
Bunu hepsi biler…

Sän da olma, dostum, ondan dokuz –
Denä, dayan, ama ol Birinci! Zerä:
Ondan dokuz: ya şeker, ya tuz –
Biyaz, ama datmadaan, belli diil!
27/06/2017

Девять из десяти (Ondan dokuz)
Говорят, Девять из десяти предадут.
Разорвут тебе сердце, изрешетят.
Говорят, Девять из десяти продадут.
За копейки смешные подсыплют яд.

Посмотри, Девять из десяти на твоем пути:
Мед речей, честность глаз с поволокою…
Девяти В спину финкой тебе войти –
За любовь или дружбу глубокую.

Сахар ты или соль –
Все одно на вид:
Не понять, не попробовав – уж прости…
Пляшут девять иуд,
А душа болит…
Будь одним. Тем одним, что из десяти.

Перевод с гагаузского Kristina Vladimirovna ADRİANOVA-KNİGA

Rusçaya çevirici için kısa açıklama: Kristina Vladimirovna ADRİANOVA-KNİGA – poet, jurnalist, Rusiya Federaţiyasının hem Başkordistan Respublikasının yazıcılar Birliin hem jurnalistlär Birliin azası. Filologiya bigilerindä doktor. Poeziya uurunda çevirici konkursların, festivallerin, yaratmak konkursların laureatı. «Интервью с мечтой» kiyadın avtoru. Üç avtorluk hem iki ortak çevirilän kiyatların soavtoru, 22 poeziya hem publiţistika sborniklerin soavtoru. Ufa kasabasında yaşêêr.

Краткая справка о переводчике на русский язык: Кристина Владимировна Андрианова-Книга – поэт, журналист, переводчик. Член Союза писателей и Союза журналистов Республики Башкортостан и России. Кандидат филологических наук. Лауреат и финалист творческих конкурсов и фестивалей (неоднократный победитель и финалист Республиканского конкурса поэтического перевода). Автор книги «Интервью с мечтой», автор и соавтор трех авторских и двух коллективных книг переводов, соавтор 22 поэтических и публицистических сборников. Живет в Уфе.

***

“Ko barış kuşu bütün dünneyä ötsün…”

Yazêêr peet hem proza hem herkerä kendi yaratmalarında, te, nicä büünkülerdä dä poetın olaylara kendi derin bakışı var, o bakış ta Mila KURUDIMOVAnın bu sözlerindä: “*Ko barış kuşu bütün dünneyä ötsün, ko insan iiliin dilini seçsin – diil kavganın. Gagauzluk, nicä da inslannık — üürektän duêr. Saygılarımlan herbir insana hem candan dualarlan*!”

Barış kuşu

Mali büük başta uyumuş,
Sobaya konmuş biyaz kuş.
Bir dä unukacıı geldi,
Biyaz kuşa o sevindi.

Kanatları – aydın gümüş,
Yalpak gözlü biyaz kuş.
“Ay-kuşu, hoş geldiniz!”, –
Fışırdadı gözäl kız.

Mali birdän uyandı,
Kara-çirkin bardı.
Uşaklar kaç-kaçarak,
Sokaktan taa şaşarak:

”Pıy, sän bak – uçan sıçan,
Bän seni te kapaçam!
Gecä-gündüz pakla-süpür –
Hep hererdä batak-çamur!”

“Yakala onu da öldür!
Şükür, geldiniz, şükür!”
Çırpınêr köşedä cancaaz –
Onu kimsey kurtarmaz.

Ansızdan geldi bir ses –
Genç, girgin, incä sedef:
“Brak onu, anam, ko uçsun!
Kolver, babacıım, yaşasın!

Ko yuva yapsın şopronda,
İnan, kabaat hiç yok onda!
O – açık cannı bir kuşçaaz,
Ko ötsün da gelsin ilkyaz!

Ko bitsin bu kara düüş!
Koru evimizi, Barış kuş!
Kon canımıza, Barış kuş!
Ko bitsin,
Ko bitsin,
bu çirkin düş!
30.04.2022

Cengin rengi
Herbir cengin
Var rengi:
Kara-kahır,
Çamur ahır,
Kan-kırmızı –
Gençliin hırsızı!
Açık gözlär,
Boz-boş sözlär.

Bulanık su,
Yaşanmamış duygusu.
Kimseyin oolusu,
Kimseyin yavrucuu –
Sıcak aucu.
Mamunun duası,
Raat uykusu:
Pak-biyaz parçacık
Cana sarmaşık.
Pembä dudaklar,
Alma yanaklar
Ölü-mor, acı-kör –
Bu rengi sän gör!

Ama aslında…
Cenk renksiz –
Ondan gök, deniz
umutsuzlu boz,
Yaşamak da – toz!
30.04.2022

Unutma!
– Beni unutma!
– Sän beni anma!
Emderdin yaşlan,
Suladın kannan.

– Beni unutma! –
incecik seslän.
O gül yaşlarlan –
Kurumuş feslen.

– Beni unutma,
Can cana därmiş.
Sadık sevgiysä –
Herkez dayanarmış.

“Beni unutma”
Çiçek türküsünnän,
Lüzgär soluunnan
Zaman uçarmış.
8.06.2020

Ellinci
Zaman hayır olsun, Ömür! Ya bak:
Kaç yıl geçti, kaç kiyat?
Kırk sekizinci-dokuzuncu…
Umutlar – kaçak yolcu!

Yazılmamış mektup gelmeyecek,
Sorulmamış soru cevap vermeyecek.
Sussuz pınar kara-boş,
Çatlamış aynada gülüşün sarfoş.

Nekadar acı, nekadar?
Kara-biyaz dizi sayfalar.
Okadar bıktım, ki bittim –
Kırk dokuz kiyadı yaktım!

Bu mektubu kundakladım,
Biyaz şiritlän baaladım.
Ömürüm şaşacek: “vay, yazıcı!”
Allelem, bu mektup ellinci!
30.04.2022

***

Ver seni öpiim, paalı mamuş!
Mila KURUDİMOVAnın kendi anasına peetleri

Mila KURUDİMOVAnın anası Praskovya Nikolaevna POSMİTNAYA (Kristeva) (29.05.1954 – 13.05.2003) düünnäda sadece 16 günsüz kırk dokuz yıl yaşamış. Ömür boyu kilimciyka işlemiş hem dünneyä 3 uşak baaşlamış. Ama uşakların sade ikisi yaşêêr – oolu hem kızı Mila.

***Patretlerdä*: Mila KURUDİMOVA (*baş patret*); Praskovya Nikolaevna POSMİTNAYA (*eski patret*).**

Mamuş
Kedicii gibi taşıyardın beni kucak,
Sarılardım sana sıcak-sıcak.
Bir ayoz gibi aklımda kaldın.
Üüredärdin gezmää adım-adım.

Şafklar yoksa – olacek masal avşamı:
Kiyatta gösterärdin türlü-türlü kuşları.
Karannık korkusu kaybelärdi tez,
Bana saklı verärdin şekerli kirez.

Kucaan – tatlı, yımışak papucuk.
Sän bana – sevgili mamucuk,
Yada därdim sana “mamuş”.
Bir dä göktän düştün, yaralı kuş.

Geldi vakıt seni taşımaa kucak,
Her adım – üüreemä bıçak.
Gezärdik seninnän adım-adım,
Ama sän hep gençecik aklımda kaldın.

Hep gülän, kaavi, kıvrak –
Fotograflarda bakışın yalpak.
Yatalak edi yıl, zavalı kuş,
Çok mu bıktın, sevgili mamuş?

Nekadar sabur, nekadar acı!
Bän senin sevginä dilenci.
Annamazdım taa – bir parça uşak.
Hadi, mamu, seni alayım kucak!

Hadi, iyelim şekerli kirez!
Ne istärsän – var. Yoksa – bulacez.
Kucaanda uyıym yavrucuk gibi –
Ko düşülerimdä bulayım seni.

Ko uyandırsın ekmek kokusu,
Ko kaybelsin karannık korkusu.
Ko unudulsun bu kara oluş.
Ver seni öpiim, paalı mamuş!
Ceviz ayi, 2017

Paşi
Vardı Paşidä iki oolu:
Birisi – diri, öbürü – ölü.
Kim öldü – Paşi unuttu,
Hep çaarardı o çocuunu.

Sanki, yapmışlar ona kara büü,
Unutsun, kim diri hem da kim – ölü.
Da gezärmiş Paşi, elindä salt mum,
Kapudan tokadadan – bütün gün.

Paşi pek kıvraktı, yalpak sesi,
Çiçekli şalinkası, uzun pelii.
Dudaklar – pembä, saçları – emiş.
O şalinkayı çoktan sıçannar imiş.

Emiş saçları beyazıdı çoktan.
Dudaklar mor olmuşlar aalamaktan.
İhtärlandı onun damarlı elleri –
Paşi bıktı artık saymaa ölüleri:

İlktän o, sora sän, yada bän,
Yada biz ikimiz hem te o insan.
Korkma, yavrum, toprak yımışak,
Sarmaş bana, mari, korkak uşak!

Vardı Paşıdä iki oolu,
Sanki Baurçuda bu iş oldu.
Hep gezärdi Paşi, zavalı, yalnız,
Ama vardı onda taa üüsüz bir kız.

“Ay-Boba, kalk da bak! Senin halkın olmuş çırak!”

Kesmiş kiraţa iki raţa
Kesmiş kiraţa iki raţa –
Dayka çok görmüş:
“Aman, brä da ţaţa!” –
Heptän ona küsmüş.

Görmüş kiraţa bu “situaţiyayı”
Da kaurmuş bir raţayı.
Daykaya verdi bu raţayı –
O sa iyarmiş salt süüş!

Bir küsmäk – aman, aman!
Kalktı bütün sokak: cun–can!
Ne biber, ne patlacan,
Ne elindä bir filcän!

İ, hadi – yaptı süüş kiraţa –
Dayka da taa ayırêr!
Kafasına bir raţa!
Da dayka hepsini iyer.

****
Bu senin fal-eşil gözlerin –
Siirek cafayır taşı.

Bu senin bal dudakların –
Gülümseerlär bana karşı.

Bu senin altın ellerin –
Koruyêêrlar kanat gibi.

Bu senin gözäl kalbin,
Ani olmadı benim!

Yalnız yıldız
Yalnız yıldız –
Sedef gibi diz.
Gök kenarında,
Gözümün dibindä
Bulacan yıldızı;
Işık gözleri,
Yanaklar kırmızı.
Ama çok zihirli
Onun dadısı.
Yalnız yıldızın
Göktä yuvası.
O – gecä Ayın sevdası.

Sabur çöşmesi
Sabur çöşmesi – kan da su.
Kim ne demesin – al da sus!
Saygı dedin? Ah, unut!
Bizä bir kaldı – salt umut.

Dişlerini sıkıp – al da yap!
Aalama nicä küçük uşak.
Kim ne söleer sana, azarlêêr?
Yoruldum bırda, beni kan çaarêr.

Neredä da olmasam dünnedä –
Topraam çaarêr düşümdä.
Ekmek olmayacak okadar sıcak –
Cannar gibi yakın, yalpak.

Sabur çöşmesi – yok ne yapmaa:
Dua etmää, umutlanmaa…
Birdän baarış: "Ay-Boba, kalk da bak!
Senin halkın olmuş çırak!"
03/01/2017

Sevda gittiynän – yalvarma ona, kolver!

Nicä sevda öler?
Ne gözäl parmacıkların –
Ver onnarı öpiim!
Ne incä omuzların –
Ver onnara sarılıım!
Uyıım, yavru gibi, kollarında,

Ko konsun gülüşün dudaklarına.
Sakınacan, korkacan –
Biyaz guguş gibi uçacan.
Ama bir vakıttan sora
Hep bana inanacan!
Sevda – yalancı, satıcı, çalgıcı:
Tatlı acı – yokmuş ilacı.

Ne gözäl parmacıkların –
Ver onnarı kırayım,
Hepsini – kıtır-kıtır falayım.
Ne gözäl gözlär –
Bän onnarı aaladacam,
Yılan gibi omuzlarına sarılacam.
Sevda gittiynän –
Yalvarma ona, kolver!
O iyecek seni,
Kıskançlık salt seni bekleer.
Ver! Ver elini, ver!
Ver canını, ver!
Ver üreyini, ver!
Kim söyleyecek – nicä sevda öler?
13.08.2015

Yaşamak – yarışma!
Yaşamak – yarışma! Diil lääzım aalaşmaa!
Yazdan – yaza, kıştan – kışa
öter lüzgär, uyut uşaa:
vakıt gelecek taa yaşamaa.

Ko ses hem gök gürültüsü
kalsın uzak sokaklarda
Hem ko soluk olsun düzgün,
sıcak cannar – içerlerdä.

Kaç yıl taa gezecän, yolcu?
Kapuları, eşikleri sayacan.
Dilenci, izmetçi, yazıcı –
büüyüp, oolum, kim olacan?

Sevinecän, sevecän, gülecän –
hepsi yaşlar, duygular – senin.
Ne yazılı – okadar kabledecän.
Aara – da bulacan, ol girgin!

Seslä hepsini, ama ahmak da olma.
Herkez kendi-kendinä çorbacı.
Uslu keçiyi kolay koolamaa:
doorusu diil herzaman gider birinci.
02.11.2016

Saalık Allaa versin!
Tatlı manca sofrada,
Patlacan, piinir, ekmek.
Bu avşam kalsın aklımda –
Toplanêrız pek siirek.

Benim yakın dostlarım,
Unutmayın, kimdik biz.
Kaç yollar aykırladım
Sizi görmää deyni haliz.

Saalık Allaa versin sizä!
Kolay işi, gözäl kısmet,
Çok sabur – ana-bobalara
Da sofrada – şarap hem ekmek!
05.11.2016

Sarfoş
O sıbıdacek,
dökecek,
baaracek,
Sora bir dam gibi –
hepsini yıkacek.
O gidärsä, heptän gitmeyecek –
Lüzgär onun sesini getirecek.

Yakacak gibi bekleyecän kışı.
Aynada kalacek onun bakışı.
Gidip-gidip, aynaya bakınıp,
Aarêrsın onu, gülmeyip artık.

Bir da gün habersiz gelecek,
Ayazlı kapuları açacek, şaşacek:
“Necin suuk bölä, odalar hepsi boş!”
Sän da: “Evim boş – bän da boş”.

Gözlär sarfoş, gülecän birdän:
“Hoş geldin! Neredä kaybeldin?
Kaç yıl geçti o zamandan –
Saymayacam, unnuttum heptän!”

Nokta-nokta koyup, yazacan…
Gozlerini kapıp, onun soluunu duyacan.
Sarmaşıp ona, gözäl türkü bir koş –
O sevgidän olayım sarfoş!
23.03.2015

Sanki
Sanki senin gibi yoktu,
Sanki kördum heptän ozaman –
Güneş saklandı, yaamurlu göktü.
Sanki bu – sonunku sevdam…

Senin için aaladı kuşlar,
Benim kanatsız düşümnär.
Senin için – raatsız gecelär –
Aman, hepsi bundan bıktılar!

Neçin bölä aalardım, ahmak?!
Biläsin, hepsidän var ilaç:
Sıcak kıvırma, bir filcän şarap –
Da uç kısmetinä, kırlangaç!
2016

Bobam neftebazada işleer
“Bobam neftebazada işleer”, -
Bunu deyärsäm – iş gider.
Gülemseerlär, seläm vererlär,
Sanki üz yıl beni bilerlär.

Buluşarsak yabancı erlerdä –
“Boban naşi yapêr?” – sorêrlar bana.
Sanêrlar, ki büük insan,
Ama aslıdan o – balaban adam!

Bobam neftebazada işleer,
Manca hem turşu işä alêr.
Otu yolêr – kırnak olsun,
Çalmak da olmasın (Allaa korusun!).
16.08.2015

Açan ihtiyar bän olacam
Açan ihtiyar bän olacam –
Dedi bana bir kız. –
Olacek bana irmi sekiz,
İrmi dokuz, otuz.

Şalinkayi dartıp, gidecäm,
Gençliim uzun avşamnarı
Her erlerdä bän aarayacam –
O kaybelmiş yaşlarımı.

Açan ihtiyar bän olacam,
İyi dostlarım da unudacek
Hem son sevda – su alaca –
Çoktan geçmiş olacek.

Yufka olacam – ondan fena!
“Kart babu” – komuşum baaracek.
İstämeerim ölä olmaa!
Ama ihtiyar hepsi olacek…

Aalardı o küçük kızçaz,
İhtiyarlıktan korkup haliz.
Bän laf kattım ona biraz:
“Kaç yıl sana?” – “Bana sekiz”.
05.11.2016

Nani türküsü
Sän uyu, uyu, kuşum,
Benim biyaz guguşum.
Suuk lüzgär te esecek –
Mamu onu koolaycek.

Köşedä bir fışırtı –
Ayoz bizä sesetti.
Kızçaazım hiç korkmasın –
Ko lüzgär saurdasın.

Uyu, uyu, yavrucuum –
Ko benim duam uçsun!
Kızçaazım tatlı uysun
Hem da kısmetli olsun!
Ceviz ay, 2016

Biyaz sineklär
Kasım, gün duuması,
Kuytu, sıcak içersi.
Alaca güneş kalkêr
Pençerimä bakınêr.

Bir da maliciim baarêr:
“Brä, bu sineklär uçer!
Todi, bak! Uyan, oolum –
Biyaz yorgan olmuş aul”.
Ceviz ay, 2016